

L'advocat que ens acompanya, nascut a Salamanca i instal·lat a l'Hospitalet de Llobregat des dels seus inicis professionals en el món del dret, ens ofereix la seva visió personal sobre temes tan roents com el futur lingüístic del món judicial català, i aspectes més llunyans com la transició política viscuda des de l'àmbit universitari.

Jesús González ha conviscut entre els catalans **“sense cap tipus de problema. No comparteixo l'opinió que hi hagi un cert tancament o predisposició contrària. De totes maneres, els últims anys crec que s'està cometent un error des de les altes esferes en tractar d'imposar algunes coses en comptes de promocionar-les i facilitar-les. Quan vaig arribar aquí, vaig intentar mostrar-me agraït i aprendre i adaptar-me als costums. Al principi va ser així; després al cap dels anys algunes imposicions em van anar produint un sentiment d'oposició i rebuig.”** I ens explica el per què d'aquesta postura: **“Parteixo del respecte a la cultura, a la llengua, a l'origen i a les creences de cadascú, així que em sembla perfecte que el català, el gallec, l'anglès... promocionin aquests aspectes, però això s'aconsegueix a base de facilitar les coses, no d'imposar-les.”** Pel que fa referència a l'opció lingüística que prevaldrà en el futur en l'àmbit jurídic, **“crec que no s'imposarà totalment el català perquè estem obrint-nos cada vegada més i convertint-nos en ciutadans del món sense deixar d'estimar i respectar el que és nostre. A la professió hi haurà advocats que aparcaran el català i el castellà per utilitzar l'anglès.”**

Dels estudis que va realitzar a la Universitat de Salamanca recorda especialment **“Enrique Tierno Galván, que tinc a l'orla, i Francisco Tomás y Valiente, que va ser el meu catedràtic d'història del dret. També José Delgado Pinto, catedràtic de filosofia del dret, un professor i una persona excel·lent.”** Del primer ens explica que **“el vaig tenir de professor l'any que el van expulsar de la universitat, enmig de les vagues d'aquella època, i vam veure com se l'emportaven els grisos.”** Personatges com Tierno Galván i altres relacionats amb el món acadèmic del moment van desenvolupar un paper important a la transició política: **“Catedràtics, professors i companys van sembrar la llavor per al reconeixement de drets i de justícia. Posteriorment van dedicar-se a la defensa de les llibertats i a donar a conèixer a la societat què era això i per què havia de lluitar.”** En aquest sentit **“recordo i destaco tots aquells advocats laboralistes que van lluitar molt i van patir represàlies o que fins i tot van ser assassinats. Hi ha molts advocats anònims o poc coneguts que han sabut defensar els drets dels treballadors.”** Idees aleshores molt innovadores que **“si bé naixien a la facultat de dret, s'estenien per les de filosofia i lletres i medicina. Però els més compromesos van ser els de dret.”** Pel que fa referència als jutges i magistrats, **“n'hi va haver molts a la transició que van saber adaptar-se, perquè ja tenien l'esperit encaminat cap a una nova etapa.”**

A punt de finalitzar els estudis, al nostre protagonista li va sorgir l'oportunitat de traslladar-se a l'Hospitalet: **“Un amic de la família vivia a l'Hospitalet i em va proposar de portar una gestoria que volia muntar. Vaig estar amb ell durant dos anys. Després vaig obrir el meu propi despatx i vaig començar a exercir com a graduat social i administrador de finques. Em vaig col·legiar com a advocat el 1978.”** Des de llavors

i al llarg d'aquests anys, **“he anat tocant gairebé totes les branques del dret, i m'he especialitzat en aquells assumptes que m'agraden o coneix més. Actualment em dedico sobretot a temes de dret civil, laboral i fiscal.”** I un tema sobre el qual sovint li demanen assessorament, perquè el coneix a fons, és el de l'administració de finques: **“El toco molt, sobretot amb les noves lleis de la propietat horitzontal i arrendaments urbans.”**

En la seva activitat diària, en Jesús González acostuma a **“acompanyar el client a totes les actuacions que tingui al jutjat. Tinc l'avantatge que la majoria d'aquests jutjats són de l'Hospitalet, molt propers al meu despatx, tot i que a vegades he de córrer de l'Hospitalet a Barcelona, a Cornellà... on em necessitin.”** Però no deixa que la cordialitat travessi els límits del que és correcte: **“Alguna vegada he perdut clients per no acceptar certs encàrrecs que podrien suposar una injustícia manifesta.”**

Una visió més o menys estesa de l'advocat a la societat és la que el mostra com un picaplets: **“La gent pensa que anar a l'advocat és ficar-se en plets, malgrat que la majoria de lletrats tractem de resoldre els assumptes al despatx per no anar al jutjat. La consulta prèvia a l'advocat sempre fa rendible qualsevol negoci o operació i el client s'estalvia molts maldecaps. Des de fa anys s'utilitza la conciliació laboral, que crec que és una gran fita i que hauria de ser una figura amb valor jurídic en tots els àmbits, una pràctica habitual.”** L'estat actual dels jutjats no ajuda a millorar l'opinió sobre tot allò relacionat amb la justícia: **“Són una creu perquè et fan perdre molt de temps, quedar malament amb els clients i, en definitiva, els perjudica a ells. Tot això genera descreït.”**

En aquest punt de la conversa li demanem al nostre entrevistat que, des dels seus 21 anys d'exercici, ens expliqui què és per a ell el dret: **“Sent molt realista diria que ha estat un *modus vivendi*. Però també una cultura i un valor; una cultura perquè m'ha ensenyat a enfocar tots els problemes que es plantegen a la vida i un valor amb el qual es pretén fer justícia en el més ampli sentit de la paraula.”** Per la seva part, la justícia **“ha de ser quelcom interior que es manifesti i que faci que els altres no estiguin en desigualtat amb tu mateix i amb la majoria de la gent.”** En la seva professió, l'advocat **“ha de disposar d'una certa picardia i saber que té un client al qual ha d'assistir o defensar. Per tant, ha de plantejar les coses a l'altra part de manera que la porti al terreny on sigui més fàcil consensuar.”**

Jesús González sap que els inicis poden ser difícils i aconsella als joves advocats **“molta relació humana: s'ha de sortir, visitar gent, interessar-se pels seus problemes i oferir-los els teus serveis.”** I si tot surt bé, algun dia el professional s'adonarà que **“a l'exercici del dret hi ha dues èpoques: una en què t'ho emportes tot a casa i no tens temps ni per dormir, i una altra en què la maduresa, la reflexió i l'experiència ho fan tot més fàcil i aconsegueixes desconnectar quan surts del despatx.”** Ens ho diu un advocat, casat amb una mestra **“que m'ha ajudat i ensenyat molt”,** pare de quatre fills, **“sempre il·lusió i estímul per a mi”**-, que va fundar el seu propi despatx i que ara té cinc col·laboradors.

“Alguna vegada he perdut clients per no acceptar certs encàrrecs que podrien suposar una injustícia manifesta”

Jesús A. González Martín - L'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)